

जुनी नातीगोती

चोरपाउली, हरवु लागली
जुनी नाती, जुनी गोती

कुणी म्हणती याला प्रगती
कुणी म्हणती हिला अधोगती
विचार करूनि उमगत नाही
याला म्हणू प्रगती की अधोगती

बदलला जमाना, बदलले विचार
मी आणि माझा याचा जडला विकार
विझत चालल्या आता मायेच्या ज्योती
म्हणती हे कोण कुठला? कुठली ही नाती?
याला म्हणू प्रगती की अधोगती

दुरावली संस्कृती, चेकाळती विकृती
कुणा न उरली आता कशाचीही भीती
पाश्चात्य अनुकरणाची वाढली प्रवृत्ती
देवाधर्माचीही यांना पडली विस्मृती
याला म्हणू प्रगती की अधोगती

पैशापाठी धावती सारे कष्टवीत शरीर
घरी येण्या यांना होई रोज उशीर
नसे वेळ यांना बोलण्या दोन शब्द गोड
कसेबसे येती घरी हे थकून भारी
याला म्हणू प्रगती की अधोगती

धन-दौलतीची यांची वाढली आसक्ती
दूर चालली सारी रक्ताचीही नाती
तुटत चालले सारे, जुने मायाबंध
तरी कुणा न वाटे त्याची जराही खंत
मी, माझं आणि पैसा हीच आजची नाती
याला म्हणू प्रगती की अधोगती

– पद् माकर चित्रे
'बो ल अं तरीचे' या कवितासं ग्र हातून)